

сти" в рамки системи нормування та проектування. Замість практичного конструювання адекватної містобудівної моделі проектувальник змушений буде займатися "поштучним" проектуванням.

Тому перед розробкою загальної мережі розвитку спортивних споруд обов'язково слід провести паспортизацію існуючої мережі спортивних споруд, розробивши відповідні форми збору та обробки статистичної інформації, і вже з її урахуванням будувати містобудівні моделі, проводити техніко - економічні оцінки варіантів розвитку мережі, розробляти рекомендації з її проектування, а також за проектами окремих споруд. Переважна більшість спортивних споруд в Росії до цього часу будувалися за типовими проектами. Вони зіграли важливу роль у забезпеченні зростання матеріальної бази. Так, в період до 1991 р. було розроблено 115 типових проектів.

В даний час вони в більшості своїй морально застаріли (практично цей інститут відмінений) не тільки в частині об'ємно - планувальних рішень, але в основному через рекомендованих у них до застосування обладнання, виробів і матеріалів. Може бути, в сучасних соціально-економічних умовах це і правильно, але все ж вважаємо за необхідне в нинішніх умовах забезпечувати розробку спортивно - технологічних нормалей з урахуванням деяких конструктивних рішень, технічного оснащення кращих рішень старих типових проектів, які дозволяють гнучко і швидко задовольняти запити в конкретних ситуаціях, вирішуючи питання архітектури і конструкцій з урахуванням регіональних особливостей і традицій.

Висновки. Таким чином, враховуючи актуальність всіх вищенаведених аспектів, принципів, факторів та особливостей процесів розміщення і розвитку установ спорту можна зробити протікання названих процесів більш ефективними, внаслідок чого підвищиться соціально - економічна роль фізичної культури і спорту в суспільстві, збільшиться її позитивна складова, що виразиться в подальшому розвитку сфери послуг, сфери матеріального і нематеріального виробництва, а це, в кінцевому підсумку, сприятливо відіб'ється на якості та гідному рівні життя населення, і матиме позитивний вплив на весь соціально-економічний клімат нашої країни.

ХАРАКТЕРИСТИКА СУЧАСНОЇ СИСТЕМИ ВІДПОЧИНКУ ПАСАЖИРІВ В АЕРОПОРТУ

І.А. Лисюк, аспірант

О.В. Чемакіна, кандидат архітектури, доцент

Національний авіаційний університет, Київ

Сучасні тенденції розвитку авіагалузі передбачають не тільки розвиток технічних засобів, а також врахування потреб людей, які з кожним роком все більше довіряють повітряному транспорту. Саме тому необхідною стала комфортизація перебування користувачів у аеровокзальних комплексах. Виявлено, що перевтома та стреси користувачів аеропорту можуть спричинити аварійну ситуацію, а отже проблема відпочинку в аеропорту потребує негай-

ного вирішення. Оскільки науковому дослідженню даного питання в Україні приділяється недостатньо уваги та воно не вивчається з архітектурної точки зору, дана тема є дуже актуальною.

Визначено, що певні групи користувачів (працівники, пасажери та відвідувачі) аеропорту під час очікування літака та під час роботи в аеропорту потребують певного виду релаксації залежно від їх діяльності. Проаналізовано види релаксації: сама релаксація (розумова релаксація, фізична релаксація, емоційна релаксація, психологічна релаксація), відпочинок (активний та пасивний) та розваги (активні та пасивні). Також виокремлено терапію страху польоту для пасажирів, як необхідна ланка у забезпеченні всестороннього комфорту.

Визначено види відпочинку в зарубіжних аеропортах для пасажирів – кімнати відпочинку підвищеного комфорту, персональні приміщення відпочинку, парки та зелені насадження. Зарубіжна практика у влаштування місць відпочинку в аеропорту постійно розвивається та зазнає планувальних та середовищних змін.

Визначено види відпочинку в аеропортах України для пасажирів – кімнати відпочинку підвищеного комфорту. Вітчизняна практика розвивається повільно та не відповідає потребам користувачів. Виявлено, що існують схожі характеристики між вітчизняними та зарубіжними місцями відпочинку, проте їх недостатньо для задоволення багатограних потреб у відпочинку різних груп користувачів.

Проведений аналіз показав, що складовими сучасної системи відпочинку є: особистий догляд, розваги, робота, харчування та комплексні послуги (рис. 1). Проте їх недостатньо для повної реалізації надання комплексного відпочинку. Аналіз проектного досвіду подібних місць для відпочинку виявив функціональні та планувальні недоліки у їх влаштуванні – не повне забезпечення потреб, розосередженість системи, обмежений доступ до відпочинку різних груп користувачів та недовга тривалість їх перебування, спроба вирішити проблеми з економічної, а не архітектурної точки зору тощо.

Рис. 1. Існуюча система відпочинку та релаксації в аеропорту

Проведено удосконалення системи відпочинку як у функціональній, так і планувальній схемах з урахуванням груп користувачів, яка включає такі складові: для пасажирів - розваги, відпочинок, релаксація, харчування та робота (рис. 2).

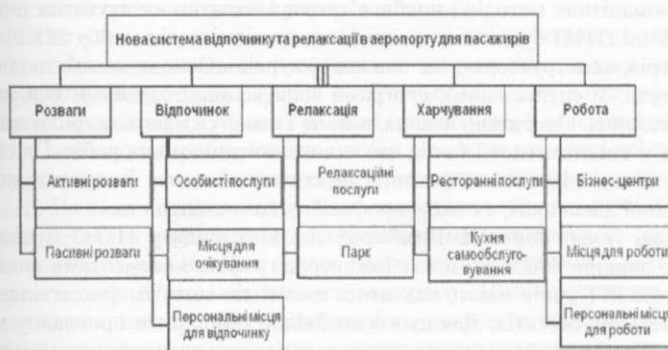

Рис. 2. Нова система відпочинку а аеропорту для пасажирів

Переваги даної системи полягають в тому, що тут є розширений доступ до всіх основних функцій, спільність системи відпочинку, самостійний вибір часу перебування, наявність інформаційних часових стендів, присутність так необхідної релаксації.

Таким чином, необхідним є створення певного центру релаксації для забезпечення всіх функціональних вимог сучасної системи відпочинку. Виявлено основні характеристики його приміщень на основі зарубіжного та вітчизняного досвіду для подальшого розвитку комфорту аеропортів України, відповідно до наших потреб.

КОМП'ЮТЕРНО ОРІЄНТОВАНЕ ВИКЛАДАННЯ КРЕСЛЕННЯ У ПТНЗ БУДІВЕЛЬНОГО ПРОФІЛЮ

А.В. Литвин, доктор педагогічних наук, старший науковий співробітник
 Львівський науково-практичний центр ШТО НАПН України

Актуальність теми доповіді. На початку XXI ст. у процесі інформатизації освіти у ПТНЗ будівельного профілю відбувається активне впровадження різноманітних ІКТ з метою підвищення зацікавленості майбутніх фахівців-будівельників обраною професією, більш доступного подання теоретичного матеріалу, зростання продуктивності засвоєння знань, оптимального використання навчального часу, збільшення обсягу навчального матеріалу, проведення практичних занять з великою кількістю розрахунків, ефективного поточно-го та підсумкового контролю тощо.

Однак підготовці сучасних робітників-будівельників є предмети, успішне вивчення яких можливе лише на базі досконалого володіння засобами новіт-